

Αριθμός 21

Ο ΠΕΡΙ ΔΗΜΩΝ ΝΟΜΟΣ
(ΝΟΜΟΙ ΤΟΥ 1985 ΕΩΣ 2003)

Κανονισμοί που εκδίδονται από το Δημοτικό Συμβούλιο Γερμασόγειας
δυνάμει των άρθρων 83, 84 και 87

Το Δημοτικό Συμβούλιο Γερμασόγειας, ασκώντας τις εξουσίες που του
παρέχονται από τα άρθρα 83, 84 και 87 των περί Δήμων Νόμων του 1985 έως
2003 εκδίδει τους πιο κάτω Κανονισμούς.

111 του 1985
1 του 1986
8 του 1986
25 του 1986
39 του 1986
50 του 1986
114 του 1986
121 του 1986
149 του 1986
14 του 1987
63 του 1987
165 του 1987
320 του 1987
39 του 1988
204 του 1988
119 του 1990
143 του 1991
190 του 1991
223 του 1991
40(Ι) του 1992
54(Ι) του 1992
87(Ι) του 1992
23(Ι) του 1994
37(Ι) του 1995
8(Ι) του 1996
65(Ι) του 1996
85(Ι) του 1996
20(Ι) του 1997
112(Ι) του 2001
127(Ι) του 2001
128(Ι) του 2001
139(Ι) του 2001
153(Ι) του 2001
23(Ι) του 2002
227(Ι) του 2002
47(Ι) του 2003.

1. Οι παρόντες Κανονισμοί θα αναφέρονται ως οι περί Υδατοπρομήθειας
του Δήμου Γερμασόγειας (Τροποποιητικοί) Κανονισμοί του 2004 και θα
διαβάζονται μαζί με τους περί Υδατοπρομήθειας του Δήμου Γερμασόγειας
Κανονισμούς του 1998 (που στο εξής θα αναφέρονται ως «οι βασικοί
κανονισμοί») και οι βασικοί κανονισμοί και οι παρόντες Κανονισμοί θα
αναφέρονται μαζί ως οι περί Υδατοπρομήθειας του Δήμου Γερμασόγειας
Κανονισμοί του 1998 και 2004.

Συνοπτικός
τίτλος.

2. Ο Κανονισμός 2 των βασικών κανονισμών τροποποιείται με την
προσθήκη σ' αυτόν και στην κατάλληλη αλφαβητική σειρά του ακόλουθου
νέου ορισμού:

Τροποποίηση
του Κανο-
νισμού 2
των βασικών
κανονισμών.

«Ελάχιστο εμβαδόν οικοπέδου των πολεοδομικών ζωνών» σημαίνει το
εμβαδόν το οποίο καθορίζεται από το Συμβούλιο για σκοπούς
υπολογισμού των δικαιωμάτων υδατοπρομήθειας ανάπτυξης γης.

3. Ο Κανονισμός 9 των βασικών κανονισμών τροποποιείται ως
ακολούθως:

Τροποποίηση
του Κανο-
νισμού 9
των βασικών
κανονισμών.

(α) Με τη διαγραφή από τη υποπαράγραφο (ν) αυτού της φράσης «ποσό
Λ.Κ. 5,» (δεύτερη γραμμή) και την αντικατάστασή της με την ακόλουθη
νέα φράση:

«ποσό που θα καθορίζεται από το Δημοτικό Συμβούλιο και θα ανταποκρίνεται στο εκάστοτε πραγματικό κόστος ελέγχου, το οποίο όμως σε καμία περίπτωση δε θα ξεπερνά τις Λ.Κ.10».

- (β) με τη διαγραφή από την υποπαράγραφο (ν) αυτού της φράσης «ποσό των Λ.Κ. 5» (τέταρτη και δέκατη γραμμή, αντίστοιχα) και την αντικατάστασή της με τη φράση:

«το κατατεθέν ποσό».

4. Η παράγραφος (1) του Κανονισμού 18 των βασικών κανονισμών διαγράφεται και αντικαθίσταται με την ακόλουθη νέα παράγραφο:

«(1) Όποιος επιθυμεί την ύδρευση αξιοποιούμενης γης που έγινε ή θα γίνει με έγκριση της αρμόδιας αρχής, πρέπει να καταβάλλει στο Συμβούλιο, επιπρόσθετα οποιουδήποτε ποσού που πληρώνεται με βάση οποιοδήποτε άλλο κανονισμό ποσό ίσο προς την προϋπολογιζόμενη δαπάνη για την τοποθέτηση των κύριων αγωγών και των σωλήνων παροχέτευσης επιπλέον οποιωνδήποτε εξόδων για την επιδιόρθωση των δρόμων και πεζοδρομίων διαμέσου των οποίων θα μεταφερθεί το νερό:

Νοείται ότι σε περίπτωση όπου οποιοσδήποτε ιδιοκτήτης ή κάτοχος ενδιάμεσης γης και από τις δύο πλευρές του δρόμου διά του οποίου περνά ο κύριος αγωγός ή αγωγοί αποταθεί μεταγενέστερα για την προμήθεια νερού στην ενδιάμεση γη του, από τον κύριο αγωγό ή αγωγούς που τοποθετήθηκαν με έξοδα του πρώτου αιτητή, το Συμβούλιο δικαιούται να επιβάλλει και να εισπράττει από τον ιδιοκτήτη ή κάτοχο γης ποσό ίσο προς την κατάλληλη αναλογία της ολικής δαπάνης και σύμφωνα με το εμβαδόν κάθε επηρεαζόμενο κτήματος και θα επιστρέφει τούτο στον πρώτο αιτητή.

(α) Το προς επιστροφή αναλογούν ποσό θα λογαριάζεται επί της δαπάνης επέκτασης του κυρίως αγωγού και δε θα επεκτείνεται στη δαπάνη διαχωρισμού των οικοπέδων.

(β) Σε περίπτωση παρουσίας μελλοντικής ρυμοτομίας η δαπάνη μετακίνησης του αγωγού θα καταβάλλεται από την αρμόδια αρχή.

Μετά από παρέλευση πέντε ετών από την ημερομηνία συμπλήρωσης της εργασίας θα τερματίζεται η επιστροφή της πιο πάνω συνεισφοράς προς τον ιδιοκτήτη και κάτοχο γης με έξοδα του οποίου είχε γίνει η τοποθέτηση του αγωγού. Η συνεισφορά θα παραμένει προς όφελος του Συμβουλίου.».

5. Στους βασικούς κανονισμούς προστίθενται μετά το τέλος του υφιστάμενου Κανονισμού 18 οι ακόλουθοι νέοι Κανονισμοί 18Α και 18Β.

18Α. Εάν για την υδροδότηση οποιοδήποτε υποστατικού είναι ανάγκη επέκτασης οποιοδήποτε αγωγού του Συμβουλίου, αυτός που ζητά τέτοια υδροδότηση πρέπει να καταβάλλει στο Συμβούλιο ποσό ίσο προς την προϋπολογιζόμενη δαπάνη για τούτη την επέκταση επιπρόσθετα οποιουδήποτε ποσού που πληρώνεται εξαιτίας οποιοδήποτε άλλου κανονισμού:

Νοείται ότι σε περίπτωση που επωφελείται οποιοσδήποτε μεταγενέστερος αιτητής, το Συμβούλιο πρέπει να εισπράττει από αυτόν το ποσό που να είναι ίσο αναλογικά με την ολική δαπάνη και να το επιστρέφει στον πρώτο αιτητή.

18Β.—(1) Σε περίπτωση που το Συμβούλιο κρίνει αναγκαίο για σκοπούς ενθάρρυνσης της ανάπτυξης νέων οικιστικών περιοχών, δύναται με απόφασή του να σχεδιάσει και να εγκαταστήσει σε δημόσιους δρόμους δίκτυο κύριων αγωγών υδατοπρομήθειας.

Τροποποίηση του Κανονισμού 18 των βασικών κανονισμών.

Προσθήκη νέων Κανονισμών 18Α και 18Β στους βασικούς κανονισμούς.

«Επέκταση αγωγών.

Εγκατάσταση νέων κύριων αγωγών.

(2) Η δαπάνη για το σχεδιασμό και τοποθέτηση των πιο πάνω αγωγών θα βαρύνει στους ιδιοκτήτες γης και από τις δύο πλευρές του δρόμου διά του οποίου περνά ο κύριος αγωγός και θα κατανέμεται μεταξύ των επηρεαζομένων αναλόγως του εμβαδού κάθε ακινήτου ιδιοκτησίας, εφόσον υποβληθεί αίτηση για υδροδότηση.

(3) Για σκοπούς υπολογισμού των εξόδων το τελικό ποσό της δαπάνης θα διαιρείται με το σύνολο του εμβαδού της επηρεαζόμενης γης και θα πολλαπλασιάζεται με το εμβαδόν του κάθε τεμαχίου».

6. Η υποπαράγραφος (iii) της παραγράφου (3) του Κανονισμού 20 των βασικών κανονισμών διαγράφεται και αντικαθίσταται με την ακόλουθη νέα υποπαράγραφο (iii).

Τροποποίηση του Κανονισμού 20 των βασικών κανονισμών.

«(iii) Για οποιαδήποτε κατανάλωση ή διαρροή μετά το μετρητή, την ευθύνη φέρει ανέραια ο καταναλωτής:

Νοείται ότι το Συμβούλιο θα έχει την ευχέρεια κατά τη απόλυτη κρίση του, σε περιπτώσεις που λογαριασμός είναι υπερβολικός λόγω αυξημένης κατανάλωσης που οφείλεται σε διαρροή η οποία δεν μπορούσε να γίνει εύλογα αντιληπτή από τον καταναλωτή, να μειώνει το λογαριασμό και προσαρμόζει την κατανάλωση στα πλαίσια του μέσου όρου των τριών (3) προηγούμενων τετραμηνιών:

Νοείται περαιτέρω ότι ο καταναλωτής υποχρεούται να πληρώνει προς το Συμβούλιο τη διαφορά που θα προκύπτει μεταξύ του μέσου όρου και της σημειωθείσας πραγματικής κατανάλωσης, καταβάλλοντας το ποσό των 0,10 σεντ ανά τόνο.»

(Υ.Ε. 19.9.10)